

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У. 13722/16
10.04.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Радојке Маринковић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Симићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Дубравка Косић, адвокат из Београда, ул. Десанке Максимовић бр. 6, поднетој против туженог Градског већа града Београда, ради поништаја решења број: 355-839/16-ГВ од 04.08.2016. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.04.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове, Градске управе града Београда, X-04 број: 355-657/2016 од 15.03.2016. године, којим је наложено тужиоцу да са фасаде стамбене зграде у ул. ... бр. ... у ..., уклони средство за оглашавање рекламнo платно – банер на металном раму, постављено на пуној зидној маси, димензија око 15 м x 4.5 м осветљен са по два рефлектора са горње и доње стране, са рекламним садржајем Б.Б., и то у року од 5 дана од дана пријема решења уз констатацију да жалба не одлаже његово извршење.

Тужбом поднетом Управном суду, дана 03.10.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводима тужбе указује да је одредбом члана 37. Закона о комуналним делатностима, прописан рок од 15 дана за поступање комуналног инспектора након извршеног надзора, те како је надзор извршен 25.02.2016. године, а ожалбено решење донето тек 15.03.2016. године, то сматра да је протекао преклузивни рок за доношење решења. Даље сматра да се не може прихватити образложење оспореног решења да је В.В. требало да поступа по пријави тужиоца, те да донесе одлуку по захтеву за оглашавање, јер по оцени тужиоца Завод за заштиту споменика није надлежан за доношење одлука по таквим захтевима. Сматра да у списима предмета не постоји доказ, правни основ

или документ на основу кога је комунални инспектор утврдио да се у конкретном случају ради о споменику културе, те како је чињенично стање непотпуно утврђено, то сматра да је дошло до повреде одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку при чему сматра да првостепени орган није утврдио ни остале чињенице, нити дао остале разлоге који су били одлучни при оцени доказа за примену правних прописа на којима је засновао ожалбено решење. Са свега наведеног, предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и да обавезе туженог да му надокнади трошкове управног спора.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је одлучивао без одржавања усмене јавне расправе, у складу са чланом 33. став 2. Закона о управним споровима, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је комунални инспектор Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда-Сектора за комунални и инспекцијски надзор, поступајући по пријави В.В., извршио инспекцијску контролу дана 25.02.2016. године, којом приликом је утврдио и записником Х-04 број: 355-01/2016-657/2016, констатовао да се у улици ... број ... у ..., на фасади стамбеног објекта на пуној зидној маси, налази средство са оглашавање у виду рекламног платна - банера, димензија око 15 м х 4,5 м, осветљен са по два рефлектора са горње и доње стране, са рекламним садржајем Б.Б., који је видљив са ..., да је платно развучено и да стоји на металном раму при чему су у прилогу записника остављене и фотографије. Ожалбеним решењем од 15.03.2016. године, комунални инспектор првостепеног органа је наложио тужиоцу да уклони наведено средство за оглашавање у року од 5 дана од дана пријема решења применом члана 33. и 34. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, као и члана 20. став 2. Одлуке о комуналној инспекцији. У поступку по жалби, тужени орган је оценио да је правилно поступио комунални инспектор, када је применом прописа на које се позвао, донео ожалбено решење, с обзиром на то, да тужилац није имао дозволу надлежног органа за постављање наведеног рекламног платна-банера за 2016. годину, имајући притом у виду и чињеницу да је тужилац тек 29.02.2016. године В.В. поднео захтев за добијање услова за предузимање мера техничке заштите за постављање средстава за оглашавање на фасади предметног објекта. Тужени је ценио наводе жалбе да првостепени орган није поступио у року прописаним чланом 37. Закона о комуналним делатностима, али налази да ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку с обзиром на то, да је утврђено да тужилац није имао дозволу надлежног органа за постављање средстава за оглашавање. Наводи жалбе да у списима предмета не постоји доказ на основу којег је утврђено да се у конкретном случају ради о споменику културе, тужени је ценио али је нашао да ти наводи нису од утицаја на другачије одлучивање с обзиром на то, да се у списима предмета налази пријава тужиоца поднета В.В., који орган је надлежан за издавање потврда о статусу објекта на територији града Београда, при чему из списка произлази да се стамбени објекат у улици ... број ... у ..., налази у оквиру целине "...", која ужива статус евидентираног добра под заштитом. Применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку одлучено је као у диспозитиву.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 3. Закона о оглашавању ("Службени гласник РС", бр. 79/05, 83/14) прописано је да је огласно средство, летак, проспект,

амбалажа производа, плакат, фотографија, огледни картон, пано, транспарент, билборд, расветно тело, дисплеј, моторно возило, средство пословне комуникације (меморандум, коверта, пословна карта), средство пословне репрезентације (честитка, календар, роковник), као и друга средства помоћу којих се огласна порука може учинити доступном примаоцу, док је чланом 104. став 3. прописано да орган јединице локалне самоуправе, односно града, надлежан за комуналне послове врши инспекцијски надзор преко комуналних инспектора, а чланом 105., да у вршењу инспекцијског надзора инспектор има сва права, дужности и овлашћења која су утврђена тим законом и законом којим се уређује поступак инспекцијског надзора надлежног инспекцијског органа.

Одлуком о оглашавању на територији града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 29/07...44/14) прописано је: чланом 1. став 1., да се том одлуком уређују услови и начин постављања објеката и средстава за оглашавање и оглашавање на отвореном простору на територији града Београда; чланом 2., да је отворени простор јавна површина и друга површина са које се могу упућивати визуелне огласне поруке; чланом 3. да оглашавање као делатност, обављају правна лица и предузетници регистровани за вршење ове делатности, за потребе других лица, чланом 11. став 1. да се тип, величина, услови и поступак за постављање објеката за оглашавање из члана 5. и 6. и средстава за оглашавање на објектима из члана 7. и 9. те одлуке на територији града, утврђују правилником који доноси Градоначелник града Београда; чланом 27. да је друга површина у смислу те одлуке површина која није јавна, а видљива је са јавне површине и користи се за оглашавање постављањем објеката, односно средстава за оглашавање у складу са одредбама закона и те одлуке, за сопствене потребе као и делатност (члан 28. став 1.), и то само уз сагласност власника, односно корисника те површине (члан 28. став 2.); чланом 29. став 1. да се оглашавање на другим површинама врши на основу дозволе коју на захтев заинтересованог лица издаје организациона јединица Градске управе града Београда надлежна за послове управљања, одржавања и заштите улица и општинских путева; чланом 33. да надзор над применом одредаба те одлуке врши организациона јединица Градске управе надлежна за послове саобраћаја, док инспекцијски надзор врши комунална инспекција градске општине; чланом 34. став 1. тачка 3. да је у вршењу инспекцијског надзора, комунални инспектор овлашћен да нареди уклањање објекта, односно средстава за оглашавање; док је одредбом члана 41. став 1. наведене Одлуке, прописано да је власник објекта, односно средства за оглашавање постављеног на другој површини до дана ступања на снагу те одлуке на основу прописа који су важили до дана ступања на снагу те одлуке или по другом правном основу, дужан да захтев за издавање дозволе у складу са одредбама те одлуке поднесе у року од 30 дана од дана ступања на снагу акта из члана 11. те одлуке. Према ставу 2. истог члана, ако власник објекта из става 1. тог члана не поднесе захтев у прописаном року, односно захтев буде одбијен, дужан је да објекат уклони и коришћену површину врати у пређашње стање о свом трошку.

Оцењујући законитост оспореног решења на основу изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, Управни суд налази да је оспорено решење донето без повреде правила поступка које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари и применом релевантног материјалног права на правилно утврђено чињенично стање. По оцени овог суда, правилно је оценио тужени да је првостепени орган правилном применом цитираних прописа, наложио тужиоцу уклањање средства за оглашавање рекламног платна-банера са фасаде стамбене зграде која се налази у улици ... број ... у ..., а након што је утврђено да тужилац није прибавио

дозволу за оглашавање, сходно одредби члана 29. став 1. Одлуке о оглашавању на територији града Београда а коју чињеницу ни тужилац у току поступка није спорио и због чега је, и по оцени суда, правилно поступио првостепени орган када је на основу члана 34. став 1. тачка 3. наведене Одлуке, наложио тужиоцу уклањање средства за оглашавање, а на начин и у обиму како је то ближе означено у диспозитиву ожалбеног решења. Код изнетог, суд налази да су неосновани наводи тужбе који су истицани и у жалби, а које је тужени правилно оценио у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку и за своју оцену дао довољне и јасне разлоге у образложењу оспореног решења које као правилне прихвата и овај суд. Како се у управном спору проверава законитост коначног управног акта на подлози чињеница утврђених у управном поступку, то не постоји обавеза суда да образлаже све наводе тужбе уколико су они већ истицани у управном поступку који је претходио управном спору, и у том поступку били оцењени као што је то овде био случај.

Наводи тужбе да је у конкретном случају дошло до повреде одредбе члана 37. Закона о комуналним делатностима с обзиром на то, да првостепени орган није поступио у законом прописаном преклузивном року од 15 дана, суд је ценио, али налази да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром на то, да је наведеним чланом постављен рок за поступање комуналног инспектора у законом прописаним ситуацијама, а не преклузивни рок чијим пропуштањем би се изгубило одређено право.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари, суд је одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са чланом 150. и 153. Закона о парничном поступку, на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.04.2019. године, 15 У 13722/16

Записничар
Небојша Симић,с.р.

Председник већа-судија
Радојка Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ